

Dosar nr.

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VII A PENTRU CAUZE PRIVIND CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI
ASIGURĂRI SOCIALE

ÎNCHEIERE

Ședință publică din data de
Curtea constituită din:

PREȘEDINTE:

JUDECĂTOR:

GREFIER:

Pe rol se află soluționarea cererii de apel formulate de apelantul pârât
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, împotriva sentinței civile nr. din data de
pronunțate de Tribunalul București Secția a VIII a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale, în
dosarul nr. în contradictoriu cu intimatul reclamant
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, pe fond cauza având ca obiect „pretenții”.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns intimatul reclamant, prin avocat
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, cu împuternicire avocațială aflată la fila 58, la dosarul de apel,
lipsă fiind apelantul pârât.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează faptul că la data
de 07.05.2024 apelantul pârât a formulat răspuns la întâmpinare, după care,

Curtea constată că intimatul reclamant a invocat prin întâmpinare, ca și chestiune
prealabilă, excepția nulității cererii de apel și, pe această chestiune acordă cuvântul părții
prezente.

Intimatul reclamant, prin avocat, arată că a invocat excepția nulității cererii de apel
pentru faptul că nu apelantul nu a indicat hotărârea atacată cu apel, potrivit dispozițiilor art.
470 alin. 1 lit. b Cod procedură civilă.

Curtea, deliberând, respinge excepția nulității apelului, constatând că în cuprinsul
cererii de apel, paragraful II din considerente, a fost indicat numărul și data sentinței apelate,
respectiv sentința civilă nr. 6364 din data de 14.11.2023, fiind astfel îndeplinite condițiile
prevăzute de art. 470 alin. 1 lit. b Cod procedură civilă, motiv pentru care excepția invocată de
către intimat este respinsă ca neîntemeiată.

Curtea pune în discuția părților eventuala incidență în cauză a dispozițiilor O.U.G. nr.
62/2024 și, în baza acestora, eventuala sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea
pronunțării unei hotărâri prealabile, cu privire la următoarea chestiune de drept: Dacă, în
interpretarea dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 153/2017, art. 7 din Capitolul II din Anexa II la
Legea nr. 153/2017 și art. 5, art. 12 și art. 13 din Regulamentul cadru aprobat prin HG nr.
153/2018, acordarea sporului pentru condiții deosebite prevăzut de art. unic, lit. A, pct. 3 din
Anexa 8 la Regulamentul cadru aprobat prin HG nr. 153/2018 este condiționată de parcurgerea
procedurii prevăzute de Regulamentul cadru aprobat prin HG nr. 153/2017, având la bază
buletinele de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest
sens, și acordă părții prezente cuvântul față de această eventualitate.

Având cuvântul, intimatul reclamant, prin avocat, arată că apreciază că nu se impune
sesizarea având în vedere dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. h din Anexa 2 la lege care prevede
acordarea acestui spor și faptul că, în aplicarea acestei legi, a fost dat Regulamentul – Cadru

din 29.03.2018 care prevede sporul la punctul A, subpunctul 3 din Anexa 8 și din care rezultă că acel spor se acordă și beneficiază de un quantum minim și maxim în raport de locul de muncă al reclamanților, adică, însuși legiuitorul a arătat că acel spor se acordă pentru locul de muncă al reclamanților, fiind apreciate condițiile de muncă direct de legiuitor, ca fiind de stres și risc.

Curtea va lăsa cauza în pronunțare cu privire la eventuala sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

CURTEA,

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București – Secția a VIII a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale la data de 08.06.2023 sub nr. _____, reclamantul XXXXXXXXXXXXX, pentru membrii de sindicat, a solicitat obligarea pârâtului XXXXXXXXXXXXX, la calculul și plata, începând cu data de 07.06.2020 și pentru viitor, a sporului ce se acordă pentru activități care se desfășoară în condiții deosebite cum ar fi stres sau risc în quantum de 12% , în conformitate cu prevederile art. 7 alin. 1 lit. h din Anexa II la Legea nr. 153/2017 și HG nr. 153/2018.

În motivarea cererii, s-a arătat în esență că membrii de sindicat au calitatea de personal de specialitate medico - sanitar și sunt angajați ai pârâtei, salarizarea realizându-se în conformitate cu dispozițiile Anexei nr. II a Legii-cadru nr. 153/2017.

Au fost invocate dispozițiile art. 38 alin. 3 lit. c) din Legea cadru nr. 153/2017, ale art. 7 din Capitolul II al Anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, precum și pe ale Anexei nr. 8 la Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa II la Legea-cadru nr. 153/2017, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare "Sănătate și Asistență Socială", învederând că din coroborarea acestor dispoziții legale rezultă expres faptul că membrul de sindicat reprezentat, în calitate de personal de specialitate medico- sanitar și auxiliar sanitar, trebuia să beneficieze, începând cu data de 01.04.2018, de sporul prevăzut de articolul unic din anexa nr. 8 la Regulamentul anterior menționat.

În drept, au fost invocate dispozițiile din Codul de Procedură Civilă, Codul Muncii, Legea nr. 62/2011, Legea-cadru nr. 153/2017, Regulamentul-cadru aprobat prin HG nr. 153/2018, Constituția României, Codul Civil, OG nr. 13/2011.

Soluționând în fond cauza, prin sentința civilă nr. _____ pronunțată de de Tribunalul București Secția a VIII a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale instanța a admis acțiunea și a obligat pârâtul la plata către reclamanții membri de sindicat a sporului în quantum de 12% ce se acordă pentru personalul care își desfășoară activitatea în condiții deosebite cum ar fi stres sau risc, în baza prevederilor art. 7 alin. (1) lit. h) de la cap. II din Anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, retroactiv, începând cu data de 07.06.2020 și pe viitor, pentru toată perioada în care dispozițiile legale ce justifică acordarea acestuia vor rămâne în vigoare.

Pentru a pronunța această sentință, prima instanță a reținut următoarele:

Membrii de sindicat reclamanți sunt salariații pârâtei în funcția de Asistent medical, personal de specialitate medico-sanitar.

În ceea ce privește sporul ce se acorda pentru activități care se desfășoară în condiții deosebite cum ar fi de stres sau risc în quantum de 12%, s-a reținut că, începând cu data de 01.04.2018, art.7 alin.1 lit. h din Anexa II din Legea 153/2017 prevede ca salariații au dreptul pentru activități care se desfășoară în condiții deosebite, cum ar fi stres sau risc, la un spor de până la 15% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective.

Confer _____
originalul

De asemenea, la pct. A, subpunctul 3 din Anexa nr.8 la Regulament -Cadru din 29 martie 2018 privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa II la Legea cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare "Sănătate și asistență socială", aprobat prin Hotărârea 153/2018, se prevede dreptul la un spor de la 12 % până la 15% din salariul de baza pentru personalul de specialitate medico - sanitar din cabinetele medicale organizate în grădinițe, școli și unități de învățământ superior.

În cuprinsul dispozițiilor art. 1 din Anexa 8 la HG nr. 153/2018 pentru aprobarea Regulamentului – cadru din 29.03.2018 privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal precum și mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în Anexa II la Legea nr. 153/2017 precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”, legiuitorul a utilizat termenul „beneficiază”, termen care imprimă normei caracter imperativ, dând naștere unui drept la un spor de la 12% până la 15% din salariul de bază pentru desfășurarea activității în condiții deosebite pentru personalul de specialitate medico-sanitar din cabinetele medicale organizate în grădinițe, școli și unitățile de învățământ superior, din care fac parte și reclamanții, apreciindu-se așadar că acțiunea reclamanților este întemeiată, cu consecința obligării pârâtului la plata către reclamanți a sporului în cuantum de 12% ce se acordă pentru personalul care își desfășoară activitatea în condiții deosebite cum ar fi stres sau risc, în baza prevederilor art. 7 alin. (1) lit. h) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, retroactiv, începând cu data de 01.03.2018 și pe viitor, pentru toată perioada în care dispozițiile legale ce justifică acordarea acestuia vor rămâne în vigoare.

În vederea reparării integrale a prejudiciului suferit prin neacordarea acestor drepturi, sumele datorate au fost actualizate în raport cu indicele de inflație de la data plății.

Împotriva acestei sentințe, a declarat apel pârâtul XXXXXXXXXXXXXXXX, criticându-o pentru netemeinicie și nelegalitate.

În motivarea apelului s-a susținut, în esență, că, în raport de conținutul prevederilor art. 7 alin. (1) lit. h), instanța de fond a reținut în mod nejustificat că, legiuitorul utilizând termenul "beneficiază" la art. 1 din Anexa 8 la H.G. nr. 153/ 2018, imprimă acestuia un caracter imperativ, în condițiile în care art. 1 la care face referire instanța de fond face trimitere la art. 7 alin. (1) lit. h) care folosește termenul "pot fi acordate", deci tot un termen imperativ care are prioritate.

În raport de prevederile art. 1 din anexa 8 la H.G. nr. 153/ 2018, consideră că prioritară este sintagma „pot fi acordate”, dispozițiile sunt imperative și stabilesc că sporul poate fi acordat și nicidecum că se acordă în mod obligatoriu, acordarea lui fiind așadar lăsată la latitudinea ordonatorului principal de credite și nicidecum obligatorie.

În contractele individuale de muncă ale reclamanților se prevede în că activitatea prestată se desfășoară în condiții normale de muncă și, mai mult, pe perioada vacanțelor școlare asistenții medicali nu prestează nici un fel de serviciu, nu efectuează controale de rutină, etc; pe perioada pandemiei activitatea școlară s-a desfășurat on-line, iar aceștia de asemenea nu au prestat nici un fel de serviciu ca asistent medical școlar, fiind și detașați și remunerați conform activității desfășurate în Centrul de Vaccinare , fără a-și desfășura activitatea în unitățile școlare de învățământ.

S-a făcut, de asemenea, referire la probatoriul administrat în cauză, care nu atestă riscul sau stresul la care au fost supuși întimații, singură activitate profesională desfășurată în anii precedenți care ar fi putut fi eventual considerată cu risc și stres desfășurându-se în perioada pandemiei, când aceștia activat în cadrul centrelor de vaccinare, conform unor contracte de prestări servicii, distincte de contractul de muncă, cu centrele de vaccinare.

Confirmație
data: 2021.03.20

Prin întâmpinarea formulată, intimatul-reclamant, XXXXXXXX, a solicitat respingerea apelului formulat ca neîntemeiat.

A arătat că sporul pentru condiții deosebite de muncă cum ar fi stres sau risc pentru personalul medical care își desfășoară activitatea în cabinetele medicale din unitățile de învățământ a fost prevăzut de Legea nr. 330/2009, Legea nr. 284/2010, Ordinul nr. 547/2010, iar începând cu data de 01.04.2019 este reglementat de dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. h din Capitolul II din Anexa II la Legea nr. 153/2017 și art. unic, lit. A, pct. 3 din Anexa 8 la Regulamentul cadru aprobat prin HG nr. 153/2018.

În raport de conținutul acestor prevederi, sporul solicitat în cuantumul minim este un drept salarial recunoscut de lege, de care beneficiază personalul medical din rețeaua de medicină școlară din alte orașe.

Sintagma „pot fi acordate” din cuprinsul art. 7 lit. h din Anexa II la Legea nr. 153/2017 nu exclude îndreptățirea la acordarea sporului, în raport de conținutul prevederilor art. unic, lit. A, pct. 3 din Anexa 8 la Regulamentul cadru aprobat prin HG nr. 153/2018, care folosește sintagma „beneficiază”, stabilindu-se așadar caracterul imperativ al acordării sporului solicitat.

Intenția legiuitorului nu a fost de a lăsa la latitudinea angajatorului acordarea sporului, iar depunerea unor documente care să ateste riscul sau stresul nu era necesară, câtă vreme sporul a fost stabilit prin lege, fiind evident totodată că personalul medical este supus unor riscuri medicale.

Sporul se acordă în raport cu timpul de muncă, astfel încât, în condițiile în care s-au prezentat la locul de muncă și au prestat activitate, salariații sunt îndreptățiți la acordarea acestuia.

Instanța de apel a pus în discuția părților, din oficiu, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. 1 din 62/2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 153/2017, art. 7 din Capitolul II din Anexa II la Legea nr. 153/2017 și art. 5, art. 12 și art. 13 din Regulamentul cadru aprobat prin HG nr. 153/2018, acordarea sporului pentru condiții deosebite prevăzut de art. unic, lit. A, pct. 3 din Anexa 8 la Regulamentul cadru aprobat prin HG nr. 153/2018 este condiționată de parcurgerea procedurii prevăzute de Regulamentul cadru aprobat prin HG nr. 153/2017, având la bază buletinele de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens”.

Cu privire la admisibilitatea sesizării, se reține că, potrivit art. 1 din O.U.G. nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 559 din 14 iunie 2024:

(1) Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.

(2) Prezenta ordonanță de urgență se aplică și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1).

(3) Prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

Potrivit dispozițiile art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă

Confirmație de primă instanță

instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Analizând îndeplinirea cumulativă în cauză a acestor condiții, Curtea constată că obiectul investiției instanței este reprezentat de solicitarea privind obligarea pârâtului la plata sporului în quantum de 12% ce se acordă pentru personalul care își desfășoară activitatea în condiții deosebite cum ar fi stres sau risc, în baza prevederilor art. 7 alin. (1) lit. h) de la Cap. II din Anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017.

Reclamanții – membri se sindicat sunt încadrați la Compartimentul Asistență Medicală în Unități de Învățământ, din cadrul XXXXXXXXXXXXX, făcând parte așadar parte din categoria personalului încadrat în cabinetele medicale din unitățile de învățământ.

Prin art. 2 alin. 1 lit. b din OUG nr. 162/2008, odată cu transferul ansamblului de atribuții și competențe referitoare la asistența medicală desfășurată în unitățile de învățământ de la Ministerul Sănătății către autoritățile administrației publice locale, s-a prevăzut la art. 3 alin. 3 că, în vederea exercitării acestor atribuții și competențe, sumele necesare să se asigure în baza unui contract încheiat de către acestea cu direcțiile de sănătate publică, în condițiile legii.

Potrivit art. 20 alin. 2 și 3 din Legea nr. 95/2006 republicată, direcțiile de sănătate publică încheie contracte cu autoritățile administrației publice locale pentru asigurarea cheltuielilor de personal aferente medicilor, medicilor dentiști, asistenților medicali și a cheltuielilor pentru baremul de dotare cu medicamente și materiale sanitare din cabinetele de medicină generală și dentară din unitățile de învățământ, sumele necesare pentru derularea contractelor prevăzute la alin. (2) urmând a se asigura din fonduri de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății.

Prin urmare, prezentul litigiu face parte din categoria proceselor la care fac referire dispozițiile art. 1 alin. 1 din OUG nr. 62/2024 – stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice.

Prezenta cauză este în curs de judecată în calea de atac a apelului, în conformitate cu prevederile art. 96 alin. 1 pct. 2C.pr.civ., la Curtea de Apel București, ce judecă în ultimă instanță, potrivit dispozițiilor 271 alin. 2 ind. 2 din Codul muncii.

Soluționarea apelului depinde de lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 153/2017, art. 7 din Capitolul II din Anexa II la Legea nr. 153/2017 și art. 5, art. 12, art. 13 din Regulamentul cadru aprobat prin HG nr. 153/2018, respectiv art. unic, lit. A, pct. 3 din Anexa 8 la Regulamentul cadru aprobat prin HG nr. 153/2018, considerentele avute în vedere de prima instanță la pronunțarea hotărârii și motivele de apel formulate în cauză vizând, în esență, aspecte referitoare la îndreptățirea reclamanților la acordarea sporului pentru condiții deosebite prin prisma conținutului acestor dispoziții legale.

Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, astfel cum rezultă din datele publice afișate pe portalul Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar asupra aspectelor ce fac obiectul sesizării instanța supremă nu a statuat, astfel cum rezultă din jurisprudența sa.

În fine, se impune precizarea că, spre deosebire de art. 519 alin. 1 C.pr.civ., prevederile art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024 nu mai stabilesc și condiția noutății, iar caracterul imperativ al normelor în discuție exclude orice eventuale aprecieri ale instanței de trimitere cu privire la dificultatea chestiunii de drept, astfel că nu se impune analiza îndeplinirii condițiilor referitoare la aceste aspecte.

Co
includ

În concluzie, Curtea apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile OUG nr. 62/2024.

Punctul de vedere al părților asupra chestiunii de drept:

Apelantul-pârât nu a formulat un punct de vedere cu privire la chestiunea de drept ce face obiectul prezentei sesizări.

Intimatul -reclamant și-a exprimat punctul de vedere oral la termenul din data de 06.09.2024, arătând că nu sunt incidente dispozițiile art. 2 din OUG nr. 62/2024, față de conținutul dispozițiilor art. 7 alin.1 lit. h din Anexa 2 la lege, în aplicarea acestei legi fiind dat Regulamentul –cadru din 29.03.2018 care prevede sporul la punctul A, subpunctul 3 din Anexa 8, însuși legiuitorul arătând că sporul se acordă pentru locul de muncă al reclamanților, fiind apreciate condițiile de muncă direct de legiuitor, ca fiind de stres și risc.

Redarea normelor de drept interne în privința cărora se solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție dezlegarea unei chestiuni de drept:

Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Art. 23 - Sporul pentru condiții de muncă

Locurile de muncă și categoriile de personal, precum și mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexele nr. I - VIII și condițiile de acordare a acestuia se stabilesc, în cel mult 60 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin regulament-cadru elaborat de către fiecare dintre ministerele coordonatoare ale celor 6 domenii de activitate bugetară, respectiv învățământ, sănătate și asistență socială, cultură, diplomație, justiție, administrație, de către instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională, precum și de către autoritățile publice centrale autonome, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea fiecăruia dintre ministerele coordonatoare, a fiecăreia dintre instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională sau a fiecăreia dintre autoritățile publice centrale autonome, cu avizul Ministerului Muncii și Protecției Sociale și al Ministerului Finanțelor Publice și cu consultarea federațiilor sindicale reprezentative domeniului de activitate.

Art. 38 alin. 3 lit. c):

c) prin excepție de la lit. a), începând cu data de 1 martie 2018, pentru personalul prevăzut în anexa nr. II, cuantumul sporurilor pentru condiții de muncă se determină conform Regulamentului-cadru de acordare a sporurilor, elaborat de Ministerul Sănătății și aprobat prin hotărâre a Guvernului până la data de 1 martie 2018, fără a depăși limita prevăzută la art. 25;

Art. 7, Anexa II – Familia ocupațională de funcții bugetare "SĂNĂTATE ȘI ASISTENȚĂ SOCIALĂ", Cap. II - Reglementări specifice personalului din sănătate, din unitățile de asistență medico-socială și din unitățile de asistență socială/servicii sociale:

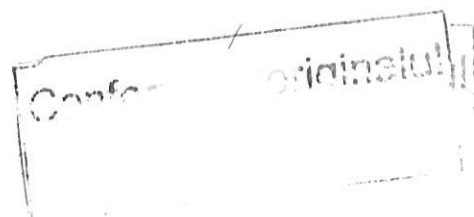
(1) În raport cu condițiile în care se desfășoară activitatea, pot fi acordate, pentru personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unitățile sanitare și unitățile medico-sociale, cu respectarea prevederilor legale, următoarele categorii de sporuri:

(...)

h) pentru activități care se desfășoară în condiții deosebite, cum ar fi stres sau risc, un spor de până la 15% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective.

(...)

(3) Locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului, precum și condițiile de acordare a acestora se stabilesc de către ordonatorul de credite, cu consultarea sindicatelor sau, după caz, a reprezentanților salariaților, în limita prevederilor din regulamentul elaborat potrivit prezentei legi, având la bază buletinele de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens. (...)

HG nr. 153/2018 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare "Sănătate și asistență socială"

Art. 5 (1) Sporul pentru condiții deosebit de periculoase, condiții periculoase și condiții periculoase sau vătămătoare de muncă se acordă în baza buletinelor de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens, pe baza următoarelor criterii:

a) înregistrarea de îmbolnăviri profesionale și boli legate de profesie ca urmare a activității desfășurate la locul de muncă;

b) existența indicilor de morbiditate în raport cu riscurile de la locul de muncă;

c) înregistrarea unor cazuri de accidente de muncă produse la locul de muncă;

d) riscul de îmbolnăvire și accidentare determinat de depășiri ale noxelor profesionale, fizice, chimice, fizico-chimice, biologice, suprasolicitarea unor funcții și sisteme ale organismului.

(2) Perioada de referință în funcție de care se face evaluarea criteriilor nominalizate la alin. (1) este de 10 ani.

(3) Termenul prevăzut la alin. (2) nu se aplică în cazul unităților nou-înființate pentru care evaluarea criteriilor se face de la momentul înființării.

(4) Legătura între existența unor indici de morbiditate și noxele identificate la locul de muncă este cea de cauză-efect, respectiv noxa identificată la locul de muncă este agentul cauzal sau favorizant în apariția afecțiunilor medicale înregistrate la acel loc de muncă.

(5) Criteriile nominalizate la alin. (1) nu trebuie să fie îndeplinite cumulativ.

(6) Pentru eliberarea buletinelor de determinare sau, după caz, expertizare este necesar a fi îndeplinit cel puțin un criteriu.

(7) Buletinele de determinare sau, după caz, expertizare se eliberează de compartimentele de specialitate din cadrul direcțiilor de sănătate publică.

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (6), pentru unitățile sanitare din rețeaua Ministerului Apărării Naționale, din rețelele instituțiilor din sistemul de ordine publică și securitate națională, din rețeaua Ministerului Afacerilor Interne și unitățile din sistemul administrației penitenciare buletinele de determinare sau, după caz, expertizare a locurilor de muncă se eliberează după cum urmează:

a) pentru unitățile sanitare din rețeaua Ministerului Apărării Naționale se eliberează de compartimentul de specialitate din cadrul Centrului de medicină preventivă al acestui minister, în prezența responsabilului cu securitatea și sănătatea în muncă din unitate care certifică îndeplinirea tuturor normelor de protecție a muncii la momentul expertizării și faptul că se lucrează în condiții normale de lucru;

b) pentru unitățile sanitare din rețelele instituțiilor din sistemul de ordine publică și securitate națională se eliberează de compartimentul de specialitate din cadrul acestor instituții;

c) pentru unitățile din rețeaua sanitară a Ministerului Afacerilor Interne și unitățile din sistemul administrației penitenciare se eliberează de compartimentul de specialitate din cadrul acestei instituții sau de compartimentele de specialitate din cadrul direcțiilor de sănătate publică sau de alte structuri abilitate în acest sens, în prezența lucrătorilor desemnați cu activitățile de prevenire a riscurilor profesionale și protecție a lucrătorilor la locul de muncă din unitatea respectivă, și se comunică structurii de inspecție a muncii competente din Ministerul Afacerilor Interne sau structurii responsabile din sistemul administrației penitenciare, care analizează măsurile propuse și/sau implementate pentru normalizarea condițiilor de muncă.

(9) Buletinele de determinare sau, după caz expertizare sunt valabile atât timp cât nu intervin modificări în condițiile de muncă inițial expertizate fără a depăși un interval de maximum 3 ani.

Conținutul originalului

(10) Buletinele de determinare sau, după caz expertizare a locurilor de muncă se eliberează pe perioadă nedeterminată pentru acele locuri de muncă unde riscurile nu pot fi înlăturate, respectiv boli infecțioase, TBC, SIDA, anatomie patologică, medicină legală, psihiatrie, neuromotorie, neuropsihomotorie etc.

(11) Expertizarea locurilor de muncă este obligatorie la nivelul fiecărui ordonator de credite.

Art. 12 - (1) Nominalizarea personalului care beneficiază de spor pe locuri de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului, precum și condițiile de acordare se stabilesc de ordonatorul de credite, cu consultarea sindicatelor reprezentative la nivel de unitate/sindicatelor afiliate la o federație reprezentativă pe grup de unități/sector sau, după caz, a reprezentanților salariaților, în limita prevederilor din prezentul regulament-cadru.(....)

Art. 13 - Sporurile prevăzute în anexele la prezentul regulament-cadru se acordă cu încadrarea în sumele prevăzute pentru cheltuieli de personal aprobate prin bugetul anual de venituri și cheltuieli, cu avizul sindicatelor reprezentative la nivel de unitate/sindicatelor afiliate la o federație reprezentativă pe grup de unități/sector sau, după caz, a reprezentanților salariaților.

Art. 16 - (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentului regulament-cadru, ordonatorii de credite au obligația să solicite autorităților abilitate eliberarea buletinelor de determinare sau, după caz, de expertizare a locurilor de muncă.

(2) Autoritățile abilitate au obligația de a elibera buletinele de determinare sau, după caz, de expertizare a locurilor de muncă în termen de maximum 90 de zile de la data solicitării.

(3) Până la eliberarea buletinelor de determinare sau, după caz, de expertizare a locurilor de muncă potrivit alin. (1) rămân în vigoare buletinele existente.

Anexa Nr. 8 la Regulamentul-cadru - Mărimea sporului pentru personalul care își desfășoară activitatea în condiții deosebite cum ar fi stres sau risc, acordat în baza prevederilor art. 7 alin. (1) lit. h) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare

Articol unic. - Personalul care își desfășoară activitatea în condiții deosebite cum ar fi stres sau risc beneficiază de sporul prevăzut la art. 7 alin. (1) lit. h) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

A. Spor de la 12% până la 15% din salariul de bază:

(...)

3. personalul de specialitate medico-sanitar din cabinetele medicale organizate în grădinițe, școli și unitățile de învățământ superior.

Jurisprudența Curții Constituționale:

Prin Decizia nr. 666 din 29 septembrie 2020, paragrafele 23 și 24, Curtea a reținut că prevederile de lege criticate nu recunosc necondiționat dreptul la acordarea sporurilor la nivelul lor maxim, ci doar dreptul la acordarea sporurilor, nivelul acestora urmând a fi determinat în raport cu regulile pe care legea le stabilește: încadrarea fiecărui spor în limitele maxime prevăzute în lege și în anexele sale și totodată, interdicția depășirii cumulate a pragului prevăzut de art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017. De asemenea, în accepțiunea legii-cadru, sporurile nu sunt stabilite prin raportare la procent fix, ceea ce rezultă din utilizarea sintagmei "*spor de până la... %*". Regula limitării sumei sporurilor și a stabilirii sporurilor sub forma unei limite maxime, în care fiecare dintre acestea trebuie să se încadreze, și nu ca un procent fix, prestabilit din salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare reprezintă opțiunea legiuitorului, exprimată în limitele prevăzute de Constituție și destinată a fi aplicată în mod nediferențiat întregului personal plătit din fonduri publice.

Referitor la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017, care delegă stabilirea mărimii sporului pentru condiții de muncă prin acte de reglementare secundară (regulament-cadru care se aprobă prin hotărâre a Guvernului)-Curtea

Conform
originalului

reține că, departe de a constitui o negare a rolului Parlamentului de unică autoritate de legiuitoare, prevederile de lege criticate nu fac altceva decât să dea expresie opțiunii legiuitorului în materia reglementării sporului pentru condiții de muncă, fără a încălca dispozițiile art. 61 din Constituție. Astfel, marja de apreciere a autorităților administrației publice în privința stabilirii mărimii sporului pentru condiții de muncă nu este nelimitată, ci aceasta se exercită, în condițiile legii, cu încadrarea în limitele maxime prevăzute de lege. (paragraful 28)

Prin Decizia nr. 63/2023, paragrafele 32 și 33, în ceea ce privește dispozițiile art. 7 alin. (1) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, Curtea a reținut că acestea reglementează sporurile ce pot fi acordate personalului de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unitățile sanitare și unitățile medico-sociale în funcție de condițiile în care se desfășoară activitatea acestora. Dispozițiile alin. (3) din același articol de lege prevăd că locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului, precum și condițiile de acordare a acestora se stabilesc de către ordonatorul de credite, cu consultarea sindicatelor sau, după caz, a reprezentanților salariaților, în limita prevederilor din regulamentul elaborat potrivit prezentei legi, având la bază buletinele de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens.

Curtea a constatat că aceste dispoziții păstrează concepția legislativă care se regăsește și în prevederile art. 23 - 25 din Legea-cadru nr. 153/2017 cu privire la libertatea pe care legiuitorul o dă autorităților administrative de a stabili, în funcție de situațiile concrete pe care le prezintă activitatea în domeniu, locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului, precum și condițiile de acordare a acestuia. Astfel, considerentele reținute mai sus cu privire la dispozițiile art. 23 și ale art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017 sunt aplicabile și în privința dispozițiilor art. 7 alin. (1) și (3) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017.

Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție:

Prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, a admis recursul în interesul legii și a stabilit că, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor anexei nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017 în corelare cu prevederile art. 38 alin. (3), (4) și (6) din același act normativ, personalul din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor care este încadrat și își desfășoară activitatea în specialitatea funcțiilor specifice prevăzute în anexă beneficiază de sporul pentru condiții de muncă vătămătoare/periculoase, astfel cum este reglementat de Legea-cadru nr. 153/2017, de la data la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare devin egale sau mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022, ca urmare a majorărilor salariale reglementate.

Prin Decizia nr. 23 din 27 noiembrie 2023 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial Nr. 90 din 31 ianuarie 2024, a fost admis recursul în interesul legii și, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 37 din Legea nr. 448/2006 și a prevederilor anexei nr. 9 pct. IV lit. A subpct. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 153/2018 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, s-a stabilit că asistentul personal nu beneficiază de sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare.

Prin aceste decizii instanța supremă a analizat îndreptățirea altor categorii de personal plătit din fonduri publice la plata unor sporuri diferite, fără a statua asupra chestiunii de drept de a cărei soluționare depinde prezenta cauză.

Opinia completului de judecată

Conform cu originalul

Salarizarea personalului încadrat în cabinetele medicale din unitățile de învățământ este reglementată de prevederile Anexei nr. II la Legea cadru nr. 153/2017 care stabilește salariile de baza, sporurile și alte drepturi salariale specifice domeniului de activitate corespunzător familiei ocupaționale de funcții bugetare „Sănătate și Asistență Socială”.

În art. 7 din Cap. II al Anexei II la Legea nr. 153/2017 sunt reglementate categoriile de sporuri care *pot fi acordate* pentru personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unitățile sanitare și unitățile medico-sociale, în raport cu condițiile în care se desfășoară activitatea, respectiv, la lit. h), pentru activități care se desfășoară în condiții deosebite, cum ar fi stres sau risc, este prevăzut un spor de până la 15% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective.

În cuprinsul aceluiași articol, la alin. 3, se prevede că locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului, precum și condițiile de acordare a acestora se stabilesc de către ordonatorul de credite, cu consultarea sindicatelor sau, după caz, a reprezentanților salariaților, în limita prevederilor din regulamentul elaborat potrivit prezentei legi, având la bază buletinele de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens.

În aplicarea acestor dispoziții legale a fost adoptată H.G. nr. 153/2018 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzute în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare "Sănătate și asistență socială"

Art. 2 lit. g) din Regulamentul cadru aprobat prin HG nr. 153/2018 definește condițiile de muncă deosebite cum ar fi stres sau risc ca acele locuri de muncă cu suprasolicitare fizică sau psihică determinată de responsabilitatea crescută a muncii, necesitatea luării unor decizii de intervenție rapidă și eficiență, ortostatism prelungit sau efort fizic care pot duce la uzura prematură a organismului, condiții nefavorabile de climat;

În Anexa nr. 8, art. unic, lit. A, la Regulamentul – cadru s-au stabilit categoriile de personal care își desfășoară activitatea în condiții deosebite cum ar fi stres sau risc care *beneficiază* de sporul prevăzut la art. 7 alin. (1) lit. h) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, la pct. 3 fiind menționat și personalul de specialitate medico-sanitar din cabinetele medicale organizate în grădinițe, școli și unitățile de învățământ superior;

În ceea ce privește procedura de stabilire a sporurilor, dispozițiile art. 12 alin. 1 din Regulament sunt similare celor din Legea cadru nr. 153/2017, în sensul că prevăd de asemenea că nominalizarea personalului care beneficiază de spor pe locuri de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului, precum și condițiile de acordare se stabilesc de ordonatorul de credite, cu consultarea sindicatelor reprezentative la nivel de unitate/sindicatelor afiliate la o federație reprezentativă pe grup de unități/sector sau, după caz, a reprezentanților salariaților, în limita prevederilor din prezentul regulament-cadru.

Totodată, art. 5 alin. 1 din Regulamentul cadru prevede ca sporul pentru condiții deosebite de periculoase, condiții periculoase și condiții periculoase sau vătămătoare de muncă se acordă în baza buletinelor de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens, fiind stabilite în continuare, la lit. a- d, criteriile ce vor fi avute în vedere, dar și faptul că expertizarea locurilor de muncă este obligatorie la nivelul fiecărui ordonator de credite (art. 5 alin. 11).

În același sens sunt și dispozițiile art. 16 alin. 1 și 2 din Regulament, potrivit cărora, începând cu data intrării în vigoare a prezentului regulament-cadru, ordonatorii de credite au obligația să solicite autorităților abilitate eliberarea buletinelor de determinare sau, după caz, de expertizare a locurilor de muncă, autoritățile abilitate având obligația de a elibera buletinele

Confer

original

de determinare sau, după caz, de expertizare a locurilor de muncă în termen de maximum 90 de zile de la data solicitării.

În cauză nu s-a dovedit solicitarea și respectiv eliberarea unor asemenea de buletine de expertizare în ceea ce privește categoria de personal din care fac parte reclamanții – membrii de sindicat.

În aceste condiții, în raport de terminologia diferită folosită de legiuitor în cuprinsul Anexei II la legea de salarizare comparativ cu cea din Anexa 8 la Regulamentul cadru, într-o primă opinie s-a reținut că salariații care lucrează în condiții de muncă au dreptul la acordarea sporului în discuție exclusiv în considerarea caracterului imperativ al sintagmei „beneficiază” folosită de legiuitor în anexa la Regulament, precum și includerii acestora în categoriile de personal expres prevăzute în anexă.

Această opinie a fost însușită de prima instanță, care a reținut îndreptățirea reclamanților membrii de sindicat la acordarea sporului în discuție, fără alte referiri la condițiile impuse de prevederile legii cadru de salarizare sau la procedura reglementată de Regulament.

În plus, în susținerea acestei interpretări s-ar putea invoca, în cazul particular al reclamanților, și faptul că sporul pentru condiții deosebite solicitat de aceștia nu se regăsește printre cele expres enumerate la art. 5 alin. 1 din Regulamentul cadru ca fiind acordate în baza buletinelor de determinare sau, după caz, expertizare (sporul pentru condiții deosebit de periculoase, condiții periculoase și condiții periculoase sau vătămătoare de muncă).

Totodată, se observă că sporurile reglementate în art. 7 din Cap. II al Anexei II din Legea-cadru nr. 153/2017, precum și în anexele la Regulamentul cadru sunt acordate fie pentru desfășurarea activității în anumite condiții, fie pentru anumite locuri de muncă, în această din urmă ipoteză putându-se prezuma că activitatea se desfășoară în condiții de muncă.

O a doua opinie ar valida interpretarea potrivit căreia dispozițiile în discuție reglementează doar posibilitatea acordării acestor sporuri, beneficiul dreptului putând fi stabilit doar în condițiile parcurgerii procedurii stabilite prin Regulamentului cadru elaborat în baza legii și având la bază buletinele de determinare sau, după caz, de expertizare emise de către autoritățile abilitate în acest sens.

În acest sens, se reține că, în eventualitatea existenței unor contradicții între dispozițiile Legii nr. 153/2017 și cele ale legislației secundare emise în vederea punerii în aplicare, se vor aplica dispozițiile din lege, ca având forță juridică superioară, în aplicarea principiului ierarhiei actelor normative, consacrat de dispozițiile art. 4 alin. 3 din Legea nr. 24/2000.

Prin urmare, va fi avută în vedere sintagma „pot fi acordate” folosită de legiuitor în art. 7 alin. 1 din Legea cadru nr. 153/2017, precum și faptul că, potrivit dispozițiilor art. 7 alin. (3), din Legea nr. 153/2017, toate sporurile pentru condiții de muncă nu pot fi acordate decât pe baza buletinelor de determinare sau, după caz, expertizare, iar locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului, precum și condițiile de acordare a acestora se stabilesc de către ordonatorul de credite, cu consultarea sindicatelor sau, după caz, a reprezentanților salariaților, în limita prevederilor din regulament.

În acest context, referirile din art. 5 din Regulamentul cadru aprobat prin H.G. nr. 153/2018 la emiterea buletinelor doar în raport cu sporul pentru condiții deosebit de periculoase, condiții periculoase și condiții periculoase sau vătămătoare de muncă, ar viza doar particularizarea criteriilor în baza cărora vor fi eliberate buletinele în situația celor trei sporuri, fără a exclude obligativitatea emiterii acestora în raport de celelalte.

Opinia prezentului complet de judecată este în sensul că art. unic, lit. A, pct. 3 din Anexa 8 la Regulamentul cadru aprobat prin HG nr. 153/2018 stabilește dreptul acordarea sporului pentru condiții deosebite, în măsura în care se dovedește că personalul își desfășoară activitatea în condițiile prevăzute la art. 2 lit. g din Regulamentul cadru.

În raport de aceste considerente, apreciază instanța necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a da o dezlegare de principiu următoarei chestiuni de drept:

Domnia Sa originalul

„Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 153/2017, art. 7 din Capitolul II din Anexa II la Legea nr. 153/2017 și art. 5, art. 12 și art. 13 din Regulamentul cadru aprobat prin HG nr. 153/2018, acordarea sporului pentru condiții deosebite prevăzut de art. unic, lit. A, pct. 3 din Anexa 8 la Regulamentul cadru aprobat prin HG nr. 153/2018 este condiționată de parcurgerea procedurii prevăzute de Regulamentul cadru aprobat prin HG nr. 153/2017, având la bază buletinele de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens”.

În consecință, se va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, conform art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024 și totodată se va dispune suspendarea judecării în prezenta cauză până la pronunțarea hotărârii prealabile, potrivit art. 520 alin. 2 NCPC.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

În baza art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024 dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 153/2017, art. 7 din Capitolul II din Anexa II la Legea nr. 153/2017 și art. 5, art. 12 și art. 13 din Regulamentul cadru aprobat prin HG nr. 153/2018, acordarea sporului pentru condiții deosebite prevăzut de art. unic, lit. A, pct. 3 din Anexa 8 la Regulamentul cadru aprobat prin HG nr. 153/2018 este condiționată de parcurgerea procedurii prevăzute de Regulamentul cadru aprobat prin HG nr. 153/2017, având la bază buletinele de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens.

În baza art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă suspendă judecarea cauzei privind soluționarea apelului formulat de apelantul pârât **XXXXXXXXXXXXX**, C.F. XXXX, cu sediul în **XXXXXXXXXXXXX**, împotriva sentinței civile nr. din data de pronunțate de Tribunalul București Secția a VIII a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale, în dosarul nr.

în contradictoriu cu intimatul reclamant **XXXXXXXXXXXXX**, C.I.F. XXXXXX, cu sediul în **XXXXXXXXXXXXX**, cu adresă de corespondență în **XXXXXXXXXXXXX**, în numele și pentru membrii **XXXXXXXXXXXXX**, până la pronunțarea hotărârii prealabile.

Cu recurs pe toată durata suspendării în ceea ce privește măsura suspendării cauzei.

Cererea de recurs se va depune la Curtea de Apel București.

Pronunțată azi, 06.09.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței.

Președinte

Judecător

Grefier

Conferm

Originalul